בס"ד

יום ה' י"א במנחם אב תשנ"ז (14 באוגוסט)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"
אבא קובנר, 1978

השבת הכלשונה שאחרי תשעה באב היא שבת של שמחת הנחמה המקווה. קוראים לה **שבת נַחֲמוּ** ע"ש הפטרת היום בנביא ישעיהו, שמתחיל: "נַחֲמוּ, נַחֲמוּ עַמִּי..."

הפטרת "נחמו" היא הראשונה מ"שבעה דנחמתא" - כלומר, 7 פרקים של נחמו שקוראים בנביא ישעיהו בשבתות הבאות, החל מ"ואתחנן". השבת וכלה ב"כי בא" בשבת שקודמת את ראש השנה.
כבכל, כל השנה מפטירין בנביא מענין הפרשה שקוראים בתורה באותה השבת. אבל, אם יש באותה שבת ענין מיוחד שלא חל ומועד, מפטירין בנביא מענין היום ולא מענין הפרשה.

על הפסוק בפרשת "ראה" [דברים יב, כח]:
"כי ירחיב ה' אלוקיך את גבולך..."
אפשר שהקב"ה מרחיב את ארץ ישראל?
אמר רבי יצחק: "מילה... אין אדם יודע כמה אוכלה וכמה רחבה.
כשהיא נפתחת היא מודיעה כמה היא. כך **ארץ ישראל**:
הרים וגבעות, מניין? שנאמר: "והארץ אשר אתם עוברים
שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות" [דברים יא, יא]
כשישראה אותה הקב"ה, מניין? שנאמר:
= כל זיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו, והיה העקוב למישור והרכסים לבקעה =
[הפטרת השבת, "נחמו"]
אותה שעה, ארץ ישראל מודעת מה היא.

ועל הפסוק מפרשת השבוע, "ואתחנן":
= רק השמר לך ושמור נפשך מאוד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך =
[דברים ד, ט]
כל דור, בכל עת, ובכל אדם, קיים הציווי של קבלת התורה.
אם אדם מתעורר בעצמו והוא נתקל רגשי ההתלהבות לתורה ולמידות, הרי זו אף קבלת התורה שלו. שהוא עצמו תש ורוצה אותה. אך אותם רגעי ההתלהבות והתעוררות הולכים ונשכחים תיש מהר. לפיכך מצווה התורה ואומרת: "השמר לך וכו'" - "השמר לך ושמור נפשך מאוד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך וכו'"

יום נעים ושבת שלום!

כניסת שבת: 1902
צאת השבת: 1959

השתדל ורצה לבל תשכח את ההתעוררות וההתלהבות של אותם רגעי קבלת התורה אשר עיניך ראו על עצמך.

(מצינה של תורה)